

תת"ע 5350/04/19 - עיסא חליל נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5350-04-19 מדינת ישראל נ' עיסא חליל
תיק חיצוני: 10251386768

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	עיסא חליל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 22.5.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 12.4.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה (14.12.17) בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, עבירה מיום 24.3.19. הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, וישיבת הקראה נקבעה ליום 22.5.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי ופסילה על תנאי.

בבקשה מיום 23.5.19 טען הנאשם, כי רישיון הרכב שולם אך לא עבר טסט בגלל בעיה בביטוח ולאחר שנתפס על ידי השוטר סידר העניין והעביר את האוטו טסט; וכי לא הופיע למשפט עקב מחלה; וביקש להתחשב במצבו, שהינו מחוסר עבודה עם ילדים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, על אף היעדר תגובת המשיבה, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש זומן כדין לדין, אלא שלטענתו לא יכול היה להתייצב לדין עקב מחלה, וצורף לבקשה אישור מחלה לימים 21-22/5 שהופק בדיעבד ביום 23.5.19.

משלוח אישור מחלה לאחר הדין, אישור מחלה שהופק לאחר הדין, ומתייחס בדיעבד ליום הדין ללא פירוט המניעה הרפואית להתייצבות, אינו יכול להועיל למבקש (ראו רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.11.2013); ורע"פ 7122/07 **טהא חיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.01.2008)). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 46693-11-12 **שמואל יוסף השמשוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.11.2012); עפ"ת (מחוזי מרכז) 24790-04-16 **עמרם אור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.07.2016).

יתרה מכך, בענייננו, המבקש חלה יום לפני מועד הדין, שהיא לכאורה סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדין. משלא עשה זאת, אין לו להלין אלא על עצמו (ע"פ (מחוזי ירושלים) 9073/05 **אבו סנינה נאסר אלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.04.2005)). וראו גם דברי בית המשפט ברע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (20.1.2006): "מי שחלה, יפנה לבית-המשפט לפני המועד הקבוע, ולא לאחריו".

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בענייננו, לא נגרם למבקש עיוות דין בכך שהורשע שלא בנוכחותו מאחר ובטיעונו הודה למעשה בביצוע העבירה, ולא הציג טענת הגנה אשר יש בה כדי להביא לזיכויו, ולמעשה כל טענתו מתמצית בבקשת התחשבות בעונש שהושת עליו.

ביחס לעונש - משנגזרו על הנאשם קנס כספי בסך של 1000 ₪ ופסילה על תנאי לתקופה של 2 חודשים למשך 2 שנים, בנסיבות ביצוע העבירה וחומרתה, וכן עברו התעבורתי של המבקש כפי שצוין בפרוטוקול הדין, אני סבורה כי אין מדובר בסטייה מרמת הענישה המקובלת, והמבקש אף לא צירף אסמכתאות לנסיבות האישיות הנטענות בבקשה; ואין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ט, 09 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

